

РЕШЕНИЕ

№ 5272

гр. София, 25.08.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 70 състав,
в публично заседание на 08.06.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Радина Карамфилова-Десподска

при участието на секретаря Илияна Тодорова, като разгледа дело номер **4694** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], вх. А, ап. 15, представлявано от управителя Д. К. С., срещу Решение № 03/04/2/0/00347/04/01 на изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие“ /ДФЗ/, с което е постановен пълен отказ за изплащане на безвъзмездна финансова помощ /БФП/ на жалбоподателя по заявка за окончателно плащане ИД 03/04/2/0/00347/3/01 по Договор № 03/04/2/0/00347 от 01.02.2017 г., в размер на 2 932 240,75 лева, по Подмярка 4.2. „Инвестиции в преработка/маркетинг на селскостопански продукти“ от мярка 4. „Инвестиции в материални активи“ по Програма за развитие на селските райони 2014 – 2020 /ПРСР/. Оспорват се изводите на административния орган за неправомерно поведение на дружеството, обосноваващо извод за изкуствено създадени условия, необходими за получаване на помощта, с цел осъществяване на предимство или облага в противоречие с целите на мярката или с приложимото в областта национално и европейско законодателство. В тази връзка се излагат аргументи и обяснения, с които жалбоподателят цели да обори изложените в мотивите на оспорвания акт съмнения за свързаност на същия с [фирма], произтичащи от направените констатации за ползване на общи складови помещения и получени доставки от едни и същи дружества по проекти, получили финансиране по Подмярка 4.2. „Инвестиции в преработка/маркетинг на селскостопански продукти“. По твърденията на административния орган за допуснати

нарушения в изпълнението на договора за предоставяне на БФП, изразяващи се в установени на място в обекта машини и съоръжения, за които е изразено съмнение, че не са нови, а други не са функциониращи или липсват, жалбоподателят намира мотивите на акта за абстрактни и необосновани. В тази връзка твърди, че не са индивидуализирани тези съоръжения, а освен това не е взето предвид, че проверката е извършена в период точно преди следваща реколта и наличните количества зеленчуци от предходната такава вече са реализирани. С това обяснява, че машините били налични, но не са били в работен режим при проверката. Жалбоподателят моли съда да отмени изцяло оспорваното Решение № 03/04/2/0/00347/04/01 на изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие“ и да му присъди сторените разноси по делото, включително адвокатско възнаграждение.

В о.с.з. се представлява от адв. Е., който поддържа жалбата. Представя писмени бележки с подробно развити аргументи относно нейната основателност. Моли да бъде отменено атакуваното решение и да бъде върната преписката на административния орган за ново произнасяне при съобразяване на указанията по тълкуване и прилагане на закона, както и да му бъде присъдена законна лихва за забава на плащането по договора за отпускане на БФП, считано от датата на постановяване на оспорвания административен акт.

Ответникът оспорва жалбата с доводи за законосъобразност на атакувания с нея административен акт. Подробни съображения излага в допълнителен отговор на л. 71-79. Представя се по делото от адв. П., адв. И. и юрк. Ц.. Представя писмени бележки, с които се позовава на съдебна практика на Върховния административен съд за обосноваване на становището си.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена, не се представлява и не дава становище по жалбата.

Административен съд София-град, III отделение, 70 състав след като обсъди доводите на страните, прецени представените по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност и извърши проверка на оспорения акт в съответствие с разпоредбата на чл. 168 АПК, за да се произнесе съобрази следното от фактическа страна:

В случая по делото не е спорно, а и от приетите по делото писмени доказателства се установява, че на 18.12.2015 г. [фирма] е подало заявление за кандидатстване № 03/04/2/0/00347 по подмярка 4.2. „Инвестиции в преработка/маркетинг на селскостопански продукти“ от мярка 4. „Инвестиции в материални активи“ от Програмата за развитие на селските райони 2014 – 2020 г. с наименование „Технологично оборудване за съхранение и преработка на моркови и други зеленчуци“. Към заявлението е приложен договор за наем между бенефициента и [фирма] за имот № 000143, в местността „Стопански двор“, в землището на [населено място], В. област, Е. 21912, с който са отдадени под наем на дружеството жалбоподател осем от общо 16 клетки и прилежащите към тях общи части с обща разгъната застроена площ от 4244 кв.м. от находящата се в имота сграда – бивше плодохранилище.

При извършено посещение на място от експерти на Държавен Фонд „Земеделие“ на 22.06.2016 г. /преди сключване на договор за предоставяне на БФП/ е установено, че друг кандидат по мярката - [фирма] също е представил към заявлението си за подпомагане № 03/04/2/0/0042 договор за наем с [фирма], с който последният отдава под наем осем от общо 16 клетки и прилежащите към тях общи части с обща разгъната застроена площ от 4244 кв.м., находящи се в сградата – плодохранилище, в

същия недвижим имот. За проверката е съставен контролен лист, в който са изложени направените констатации.

Поискано е изясняване на посочените факти, като е допълнено, че не става ясно дали наетите под наем клетки от единия бенефициент ще се използват по време на производствения процес от другия бенефициент и дали ще ползват обща инфраструктура: пътища, паркинг, ограда, плодохранилището, прилежащите към него съоръжения и други. [фирма] е дало обяснение, че ползваните от него клетки са физически отделени от тези, отдадени на [фирма].

След извършени от Дирекция „ДПМРСР“ процедурни и нормативни проверки за допустимост, заложи в разпоредбите на Наредба № 20 от 27.10.2015 г. за прилагане на подмярка 4.2. „Инвестиции в преработка/маркетинг на селскостопански продукти“ от мярка 4. „Инвестиции в материални активи“ от Програмата за развитие на селските райони за периода 2014 - 2020 г. /Наредба № 20/, заявлението за подпомагане на [фирма] е одобрено за финансиране и е сключен договор за отпускане на финансова помощ с № 03/04/2/0/00347 от 01.02.2017 г.

С писмо вх. № 02-2600/573 от 01.02.2019 г. от [фирма] е поискана смяна на доставчик, промяна в стойността на инвестицията, добавяне на нов продукт в бизнес плана и замяна на част от активите по договора с ДФ „Земеделие“. В мотивите на решението на изп. директор на ДФЗ е отбелязано, че в искане вх. № 02-2600/573/2 от 26.02.2019 г. за промяна на условията на договора е посочен договор за финансова помощ с № 03/04/2/0/00426 от 25.01.2017 г., който е номер на договор за отпускане на БФП, сключен с [фирма] по подмярка 4.2. „Инвестиции в преработка/маркетинг на селскостопански продукти“ от мярка 4. „Инвестиции в материални активи“ от Програмата за развитие на селските райони за периода 2014 - 2020 г. На 27.02.2019 г. е сключен Анекс II към Договор за финансова помощ с № 03/04/2/0/00347 от 01.02.2017 г., като е извършена промяна по одобрените за финансиране активи и се добавя нов продукт за преработка, а именно чесън.

Одобрените за финансиране разходи са 5 864 481.49 лв., а размерът на одобрената субсидия е 2 932 240.74 лв. [фирма] подава заявка за окончателно плащане 03/04/2/0/00347/3/01 на дата 28.02.2019 г., като заявява финансова помощ в размер на 2 932 232.41 лева. Към заявката на плащане е приложен договор за наем от 30.11.2017 г., сключен със [фирма] като наемодател, вписан в Служба по вписвания - [населено място] с вх. рег. № 26027/20.09.2018 г.

За да постанови отказ за изплащане на заявената от жалбоподателя БФП, изпълнителният директор на ДФЗ се е позовал на констатациите на експертите към РА в ДФЗ, които са извършили проверка на проекта на мястото на изпълнение, и е приел, че са налице условията на чл. 9, ал. 1 и чл. 42, ал. 3 от Наредба № 20/27.10.2015 г. В тази връзка в оспорвания акт са изложени следните мотиви, с които е обоснован този извод:

Съгласно чл. 9, ал. 1 „не се дава предимство, а даденото предимство се отнема, когато бъде установено, че кандидат за подпомагане или негови членове са създали изкуствено условията след 1 януари 2014 г., необходими за получаване на това предимство, в противоречие с целите на европейското право и българското законодателство в областта на селското стопанство“. Чл. 42, ал. 3 предвижда, че „финансовата помощ не се изплаща на ползватели на помощта, за които е установено, че са създали изкуствено условията, необходими за получаване на помощта, с цел осъществяване на предимство в противоречие с целта на подмярката“. „Изкуствено

създадени условия“ е всяко установено условие по смисъла на чл. 60 от Регламент (ЕС) № 1306/2013, съгласно § 1. т. 12 на Допълнителна разпоредба на Наредбата. Според чл. 60 от Регламент (ЕС) № 1306/2013 - „Без да се засягат специфичните разпоредби, в секторното законодателство в областта на селското стопанство не се дава никакво предимство на физическо или юридическо лице, за които е установено, че условията, необходими за получаване на такива предимства, са създадени изкуствено, в противоречие с целите на това законодателство“.

Към датите на сключването на договори № 03/04/2/0/00347 от 01.02.2017 г. с получател [фирма] и № 03/04/2/0/00426 от 25.01.2017 г. с получател [фирма] максималният размер на общите допустими разходи по подмярка 4.2 за целия период на прилагане на ПРСР 2014 - 2020 г. е левовата равностойност на 3 000 000 евро, или 5 867 400 лева, съгласно чл. 13, ал. 2 от НАРЕДБА № 20 от 27.10.2015 г. за прилагане на подмярка 4.2. „Инвестиции в преработка/маркетинг на селскостопански продукти“ от мярка 4. „Инвестиции в материални активи“ от Програмата за развитие на селските райони за периода 2014 - 2020г. в относимата редакция с ДВ. бр.84 от 30 Октомври 2015 г. Видно е, че общите одобрени разходи за всеки един от двата договора са близо до максималният размер на общите допустими разходи по подмярка 4.2., а взети заедно надхвърлят максимално допустимия праг на допустимите за финансиране разходи.

При извършена проверка на място в периода от 20.05.2019 г. до 31.05.2019 г. от експерти на Държавен Фонд „Земеделие“ се констатира, че в съседство с помещенията на кандидата, в същия поземлен имот и същата сграда – плодохранилище в местност „Стопански двор“, се реализира и друг проект от [фирма]. И двата проекта са със сходна насоченост на инвестицията и са изпълнени в сградата на бившето плодохранилище. [фирма] е подала заявка за окончателно плащане № 03/04/2/0/00426/3/01 на 21.02.2019 г. Към заявката за плащане е приложен договор за наем от 30.11.2017 г., сключен със [фирма] като наемодател, вписан в Служба по вписвания - [населено място] с вх. рег. № 26027/ 20.09.2018 г. Установено е, че се използват различни входове за достъп, обектите са разделени с ограда от мрежа, на рампата освен мрежа има и плътни дървени палети. Двата обекта имат отделен водомер, но общ електромер. При тези констатации е направен извод, че не е ясно разграничена и точно обособена онази част от имота, върху която фирмите [фирма] и [фирма] изпълняват инвестициите си, което заедно с обстоятелството, че двете фирми имат сходно производство и инвестиции, одобрени за финансиране по подмярка 4.2 от ПРСР 2014-2020 г., буди съмнения за изкуствено създаване на условия, необходими за получаване на помощта, с цел осъществяване на предимство в противоречие с целите на мярката и заобикаляне на максималния размер на общите допустими разходи за целия период на прилагане на ПРСР за един кандидат.

На следващо място, установена е свързаност между доставчиците, оферентите, консултанта по проектите на жалбоподателя и [фирма], освен констатираната вече идентичност на мястото на изпълнение на инвестицията и съответно на наемодателя - [фирма]. Така например е установено и не се оспорва от жалбоподателя следното:

- [фирма], с ЕИК[ЕИК], е доставчик на „Линия за обработка на чесън“ и „Доставка и полагане на шлайфан бетон с дебелина 15 см“, посочени в Приложение 1 към Анекс II от Договор № 03/04/2/0/00347 от 01.02.2017 г. с [фирма], и доставчик на „Машина за филиран чесън“, посочена в Приложение 1 към Анекс III от Договор № 03/04/2/0/00426 от 25.01.2017 г. с [фирма];

- „А. V. P.“ е доставчик на „Линия за преработка на моркови“, посочена в Приложение 1 към Анекс II от Договор № 03/04/2/0/00347 от 01.02.2017 г. с [фирма]. Дружеството е доставчик и на „Линия за охлаждане и пакетиране на моркови“, посочена в Приложение 1 към Анекс III от Договор № 03/04/2/0/00426 от 25.01.2017 г. с [фирма];

- [фирма], с ЕИК[ЕИК], е изготвило Бизнес плана, посочено в Приложение 1 към Анекс II от Договор № 03/04/2/0/00347 от 01.02.2017 г. с [фирма], както и Бизнес плана, посочен в Приложение 1 към Анекс III от Договор № № 03/04/2/0/00426 от 25.01.2017 г. с [фирма].

В мотивите на акта са изложени обстоятелства за отношения между дружества и физически лица, които административният орган счита за относими към преценката за наличие на действия на жалбоподателя, създаващи изкуствено условия, необходими за получаване на помощта, а именно:

- В. Р. М. - представител на дружеството доставчик [фирма] – доставчик на [фирма] за линия за обработка на чесън и за услуга по полагане на шлайфан бетон с дебелина 15 см, както и доставчик на машина за филиран чесън за [фирма];

- А. Г. П. - представител и член на съвета на директорите на [фирма] - доставчик на [фирма] за оборудване за хладилни камери и коридор, което е собственост на [фирма], чийто управител и едноличен собственик на капитала е А. Г. П.. Посочено е, че това дружество фигурира в представени от [фирма] документи към подадена молба за анекс към договор № 03/04/2/0/00426 с ДФЗ, които касаят проведена процедура за избор между три оферти за доставка на дървени бокс палети с непълтни стени - 950 бр. на стойност 1 247 270,00 лв. без ДДС, като [фирма] е един от оферентите;

- И. Н. Е. - представител на дружеството [фирма] - доставчик на [фирма] за активи по проекта, както и собственик и управител на първото дружество наемодател на имота [фирма];

- В. Д. В. - собственик и управител на дружеството [фирма], което е изготвило бизнес плана по двата проектите - на [фирма] и на [фирма], както и собственик на [фирма] - оферент на [фирма] за доставка и полагане на шлайфан бетон с дебелина 15 см, също така е в съвета на директорите на дружеството [фирма] - основен доставчик по проекта на [фирма];

- А. З. Г. е собственик и управител на дружеството наемодател на имота [фирма] и лице, присъствало на физическата проверка на място на [фирма], без представено пълномощно;

- Т. П. Х. – пълномощник на дружеството жалбоподател, подал заявката за окончателно плащане от името на [фирма] чрез пълномощно № 19265/2018 от 11.10.2018 г. и представител на „Б. Строй И.“, също така - член на Съвета на директорите заедно с В. М., която е член на Съвета на директорите на [фирма] - основен доставчик по проекта на жалбоподателя, съгласно одобрен за финансиране договор от 12.12.2015 г. за доставка на хладилни камери и коридор, на стойност 3 297 392.90 лв. без ДДС.

Установено е, че към заявлението за подпомагане на жалбоподателя е приложен договор от 03.11.2015 г. за изкупуване на суровина - 2100 т. моркови от стопанската 2016/2017 г., по който продавач е [фирма]. С Уведомление с вх. № 02-6500/6128 от 06.06.2016 г. [фирма] уведомява ДФЗ за сключен договор за покупко-продажба между [фирма] и [фирма]. С Договор за покупко-продажба на търговско

предприятие Акт №53, том III, рег. № 2276 от 14.04.2016 г., вписан в Служба по вписванията - [населено място] с вх. рег. № 9511/28.04.2016 г., [фирма] придобива търговското предприятие на ЕТ, като едноличен собственик на капитала и управител на дружеството правопреемник [фирма] става Д. С.. Приложен е и договор от 05.11.2015 г. за продажба на 2100 т. моркови през 2017 г., в който продавач е [фирма], а купувач [фирма]. Същият по това време е наемодател на имота, върху който се осъществява инвестицията. При обработка на заявка за плащане са установени постъпления от [фирма] на стойност 385 000 лв. на 31.12.2018 г. по ф-ра №66 от 22.11.2018 г.

На трето място, констатирано е неизпълнение на договора за отпускане на БФП, изразяващо се в следното:

При извършената проверка на място в периода 08.05.2019 г. - 22.05.2019 г. от експерти на Държавен Фонд „Земеделие“ е констатирано, че актив, обект на финансиране по договор № 03/04/2/0/00347, а именно „Линията за чесън“ е доставена, поставена, но нефункционираща. Изложени са съмнения, че части и детайли на машините, съставляващи линията, са рециклирани - потъмняла неръждаема стомана, ръжда по болтове и свързки, боя по табели на двигатели, счупени и с надрасквания елементи и корпуси, перфо-лента за етикетиране на дата на производство и срок на годност от 2017-2018 г., сушилни с набит прах и нарушена цялост на изолацията на въздуховодите и др. Линията за преработка на моркови е доставена, поставена, но не е фиксирана трайно с болтове върху циментовата замазка. Към контролния лист е представена декларация, в която се казва, че линията ще започне да функционира в края на месец септември 2019 г. В тази връзка е посочено, че закупуването на активи втора употреба е в противоречие с изискванията на Наредба № 20 от 27.10.2015 г. и разходът за тях се явява недопустим за плащане.

На следващо място, при извършената проверка на място в периода 08.05.2019 г. - 22.05.2019 г., в констатациите на експертите на ДФЗ е описано, че в части „Хладилно оборудване“ и „Инсталация за контролирана атмосфера за чесън и овлажнителни активите са неработещи, голяма част от тях не са монтирани, други не са довършени и свързани в единна система, трети (компютърна система, температурни сонди и др.), които би трябвало да се намират в транспортни сандъци, не са открити. Въпреки гореизложеното е представено Удостоверение за регистрация на обект за производство на храни № 101/2684 от 25.01.2019, от което е видно, че обектът произвежда храни от групи „и“, „к“, и „с“ и присъства в Регистъра на обектите за производство на храни и за търговия с храни на БАЕХ с М 03020029. Констатирано е още че:

В тази връзка е посочено, че гореописаните нарушения на договора за отпускане на БФП представляват основание за отказ за изплащането ѝ по подадената от ползвателя заявка съгласно чл. 42, ал. 3 от Наредба № 20/27.10.2015 г. С тези мотиви административният орган е отказал окончателно плащане по заявка за окончателно плащане ИД 03/04/2/0/00347/3/01 по Договор № 03/04/2/0/00347 от 01.02.2017 г., с който е отпусната на жалбоподателя БФП в размер на 2 932 240,75 лева по Подмярка 4.2. „Инвестиции в преработка/маркетинг на селскостопански продукти“ от мярка 4. „Инвестиции в материални активи“ по Програма за развитие на селските райони 2014 – 2020.

За изясняване на обстоятелствата по делото са ангажирани съдебно-агрономическа експертиза, съдебно-техническа оценителна експертиза на машини и съоръжения, съдебно-техническа експертиза и съдебно-счетоводна експертиза.

Съгласно въпросите, формулирани от жалбоподателя, задачите на

съдебно-агрономическата експертиза са да отговори кога като период от календарната година се извършва засаждане и прибиране на реколтата от чесън, съответно съществувала ли е обективна възможност за проверявания субект към датата на проверката от 20.05.2019 г. до 31.05.2019 г. да извършва дейности свързани със засаждане или прибиране на реколтата от чесън за календарната 2019 г., и също така по отношение на културата моркови за календарната 2019 г. В обстоятелствената част на експертизата е посочено, че мероприятието засаждане при зимния чесън /за глави/ се извършва от средата на м. октомври до средата на м. ноември, при зимния чесън за зелена консумация е - от средата на м. септември - до 20 ноември, при летния чесън се засажда – от края на м. февруари до март. Относно беритбата е посочено, че се извършва през следните периоди: при зимен чесън /за глави/ - от средата до края на м. юни, при зимен чесън /за зелена консумация/ - м. март - м. април, при летен чесън - от началото до края на м. юли. Относно другата култура, предмет на проекта на жалбоподателя – моркови, е посочено, че има три категории морков според периода на засаждане: 1. ранен - за бърза реколта - той зрее м. юни-юли; 2. морков от средата на сезона - узрява през есента; 3. късен морков - за дългосрочно съхранение през зимата. Засаждането става съответно през месец декември, ноември и юни. С оглед на това експертът е представил заключение, че за проверявания субект не е съществувала обективна възможност към датата на проверката /20.05.2019 г. - 31.05.2019 г./ да извършва дейности, свързани със засаждане или прибиране на реколтата от чесън или моркови за календарната 2019 г.

Поставените задачи на съдебно-счетоводната експертиза са да отговори на следните въпроси:

1. За финансовата 2019 г. и 2020 г. заприходени ли са като активи/стоки чесън и моркови собствено производство? Ако са заприходени, в кой месец е извършено счетоводното им отчитане и в какъв размер?
2. За финансовата 2019 г. и 2020 г. отразени ли са продажби на стоки собствено производство на чесън и моркови, издадени ли са фактури за извършените продажби, в кои месеци са извършени продажбите и са отразени в счетоводството на дружеството?

След анализ на писмените доказателства, приобщени по делото и допълнително представени от жалбоподателя /аналитична справка за движението по счетоводна сметка 303 „Продукция“ за периода 01.01.2019 - 31.12.2019 г., аналитична справка за движението по счетоводна сметка 303 „Продукция“ за периода 01.01.2020 - 31.12.2020 г., синтетична справка за движението по счетоводна сметка 701 „Приходи от продажба на продукция“ за периода 01.01.2019 - 31.12.2019 г., синтетична справка за движението по счетоводна сметка 701 „Приходи от продажба на продукция“ за периода 01.01.2020 - 31.12.2020 г., синтетична справка за движението по сметка 4532 „Начислен данък за продажбите за периода 01.01.2019 - 31.12.2019 г., синтетична справка за движението по сметка 4532 „Начислен данък за продажбите“ за периода 01.01.2020 - 31.12.2020 г., дневници за продажбите за 2019 и 2020 г./ вещото лице е направило заключение, че съгласно аналитични справки за движението по счетоводна сметка 303 „Продукция“ за периода м.01.01.2019 - 31.12.2019 г. и за периода 01.01.2020 г. – 31.12.2020 г. са заприходени като активи по аналитична партида 18.1 „Чесън реколта 2019 - 2020 г. със счетоводна операция[EИК]/01.10.2019 г. в размер на 866,000 кг. на стойност 2194,36 лв. по единична цена на кг. 2,5339 лв., съответно по аналитична партида 21.1 „Произведен чесън реколта 2019 - 2020 г.“ със счетоводна операция [ЕГН]/31.08.2020 г. в размер на 495700,000 кг. на стойност 1234020,50 лв. по единична цена на кг. 2,4895 лв. и със счетоводна операция [ЕГН]/3.08.2020 г. от аналитична партида 21.1 „Произведен чесън 2019-2020 г.“ са

прехвърлени по аналитична партида 22.1 „Преработен чесън реколта 2019-2020“ 300000,000 кг. чесън на стойност 970885,50 лв. по единична цена на кг. 3.2363 лв.

Морковите за периода 01.01.2019 - 31.12.2019 г. са заприходени като активи по аналитична партида 15.1 „Моркови реколта 2018 - 2019 т.“ със счетоводна операция [ЕГН]/30.08.2019 в размер на 151300,000 кг. на стойност 31000,58 лв. по единична цена на кг. 0,2049лв., съответно за реколта 2020 г. са заприходени по счетоводна сметка 303 „Продукция“ за периода 01.01.2020 - 31.12.2020 г. като активи по аналитична партида 25 „Моркови реколта 2020 г.“ със счетоводна операция [ЕГН]/31.12.2020 в размер на 354080,000 кг. на стойност 69219,05 лв. по единична цена 0,1955лв. Със счетоводна операция [ЕГН]/10.10.2019 г. от аналитична партида 15.1 „Моркови реколта 2018 2019 г.“ са прехвърлени по аналитична партида 17.1 „Преработени моркови реколта 2018 - 2019 т.“ 150000,000 кг. моркови на стойност 31001,37 лв. по единична цена на кг. 0,2067 лв.

Съгласно заключението на експертизата са реализирани съответните количества от процесните стоки – чесън и моркови, като за финансовата 2019 г. и 2020 г. са отразени продажби на стоки собствено производство на чесън и моркови по фактури, подробно описани в табличен вид в приложение към заключението. Продажбите са отразени в дневниците за продажби на дружеството за съответния данъчен период. Продукцията е отразена аналитично по партиди по счетоводна сметка 303 „Продукция“, приходите от продажби на продукцията са отразени по счетоводна сметка 701 „Приходи от продажби на продукция“, ДДС на продажбите е начислен по счетоводна сметка 4532 „Начислен данък на продажбите“.

И двете заключения са приети от страните без оспорване. Съдът ги кредитира като обективни, обосновани и компетентно изготвени, като в същото време дават пълен и ясен отговор на поставените въпроси.

Жалбоподателят е поискал изготвяне на съдебно-техническа експертиза, изготвена от вещо лице – машинен инженер, който да отговори на част от спорните по делото въпроси, а именно закупените машини и съоръжения отговарят ли на технологичните изисквания за подпомаганата по вид дейност и годни ли са за реалното ѝ осъществяване, като се вземе предвид срока и обема на експлоатация на машините да се отговори нормално ли е констатираното при проверката от експерти на ДФЗ овехтяване и амортизация на машините. С оглед на изпълнение на поставените задачи вещото лице е посетило лично обекта, където се изпълнява процесния проект, и е направило следните констатации, касаещи линия за преработка на моркови, линия за преработка на чесън, 8 бр. хладилни камери и 8 бр. камери за контролирана среда и придружаващите ги съоръжения: извършено е сравнение между серийния номер, описан в приемо-предавателните протоколи между доставчиците и [фирма] и табелките, монтирани върху съоръженията /20 % от тях са на трудно достъпни места и не са проверени/, като не са констатирани несъответствия. Към датата на огледа предвид сезонния характер на производството, линиите и камерите не били в работещо състояние, но по молба на вещото лице избирателно, на случаен принцип, били включени различни модули в работен режим, като не са констатирани неработещи съоръжения. За линията за преработка на моркови, предвид това, че е изложена на външни условия - монтирана е на „горна рампа“, в северната част на сградата, под бетонов навес, и е била експлоатирана през 2019 г. и 2020 г., вещото лице счита, че същата може да се определи като „употребявана, но в отлично външно състояние“. Относно линията за преработка на чесън вещото лице е констатирало наличие на транспортни дефекти, които по никакъв начин не нарушават работния процес, което е основание за направения извод, че независимо от двегодишния период на експлоатация външното състояние на линията е „употребявана, но в отлично външно състояние“, а

сушилните за чесън и опаковъчното съоръжение определя като „нови“. Вещото лице е анализирано и климатичните условия на мястото на изпълнение на обекта с цел обективен анализ на поставените задачи и е посочил, че предвид близостта до Черно море – на 15 км., са характерни по-голямата влажност на въздуха, наличието на йодни изпарения и отслабване на конвекционна облачност, които насърчават корозията, гниенето и образуването на плесен, което води до ускорен процес на корозиране на метала.

С цел да се отговори на спорния по делото въпрос дали е самостоятелност и обособеност на използваните от жалбоподателя осем броя клетки от другите помещения на сградата е назначена съдебно-техническа експертиза, по която вещото лице - инженер по геодезия, фотограмметрия и картография, е представило заключение, съгласно което след извършено посещение на място е установено, че всяка една от осемте клетки е самостоятелна и обособена да се използва независимо от другите помещения на сградата. Частта от имота, ползвана от ищеца, има самостоятелен вход, служещ само и единствено за ползваните от ищеца помещения и част от двор, като е отделена с преместваеми метални мрежи /съгласно поясненията, дадени в съдебно заседание на поставени въпроси/, наличен е самостоятелен водомер, с отделна партида към ВиК оператора, поставен е междинен електромер, който отчита само и единствено използваната от ищеца електрическа енергия.

Процесуалният представител на ответника оспорва двете технически експертизи като неотнормирани към спора по делото с аргументи, че констатациите, отразени в тях, са релевантни към датата на извършването им, а не към датата на проверка на изпълнението на проекта от експерти на ДФЗ, поради което не е доказано изпълнението на Наредба № 20 и на договора за отпускане на БФП към онзи момент.

При така установената фактическа обстановка се налагат следните правни изводи:

По допустимостта:

Жалбата срещу Решение № 03/04/2/0/00347/04/01 на изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие“, с което е постановен пълен отказ за изплащане на безвъзмездна финансова помощ на жалбоподателя по заявка за окончателно плащане ИД 03/04/2/0/00347/3/01 по Договор № 03/04/2/0/00347 от 01.02.2017 г., в размер на 2 932 240,75 лева, по Подмярка 4.2. „Инвестиции в преработка/маркетинг на селскостопански продукти“ от мярка 4. „Инвестиции в материални активи“ по Програма за развитие на селските райони 2014 – 2020, е подадена чрез административния орган в срок от лице с право и интерес от оспорване, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана относно нейната основателност.

По съществуването на спора:

Разгледана по същество жалбата е **ОСНОВАТЕЛНА**.

Съгласно разпоредбата на чл. 168 от АПК, извършвайки контрол за законосъобразност на обжалвания акт, съдът не се ограничава с основанията, посочени от оспорващия, а е длъжен въз основа на представените доказателства, да провери законосъобразността на оспорения акт на всички основания по чл. 146 от АПК.

Страните нямат спор по фактите, които следва да се считат за безспорно установени. Оспореният административен акт е издаден от компетентен орган – изпълнителният директор на ДФЗ, който е овластен по закон в качеството си на изпълнителен директор на Разплащателната агенция съгласно чл. 20а, ал. 1 от Закона за подпомагане на земеделските производители /ЗПЗП/. Съгласно чл. 11, ал. 2, т. 4 от ЗПЗП фондът изпълнява функциите на Разплащателна агенция, а съгласно чл. 11а,

ал. 1, т. 1 и 2 от същия закон в приложимата към датата на издаване на акта редакция Разплащателната агенция приема, проверява и взема решение по заявления за подпомагане и заявки за плащане по схеми и мерки за подпомагане на Общата селскостопанска политика, както и приема, проверява и взема решение по заявки за плащане по схеми и мерки на Общата политика по рибарство и извършва разплащания по схемите и мерките на Общата селскостопанска политика. На основание чл. 49, ал. 1, т. 5 от Наредба № 20 Разплащателната агенция може да откаже изплащането, както и да изиска възстановяване на част или цялата финансова помощ, когато се установят предпоставките, посочени в т. 1-12 от същата норма. Като в този случай именно изпълнителният директор на ДФЗ като изпълнителен директор на агенцията е компетентен да издава индивидуалните административни актове, с които се отказва плащането.

Не се установяват допуснати съществени процесуални нарушения при издаване на атакувания акт. Същият е издаден в резултат от извършена проверка от експерти на ДФЗ по изпълнение на сключения с [фирма] договор за отпускане на БФП. За същата е съставен контролен лист, в която са отразени направените констатации, дадена е възможност на дружеството да изложи обяснения и възражения, от която същото се е възползвало. Оспорваният акт е издаден след сезиране на изпълнителния директор на ДФЗ с Докладна записка № 02-6500/5144/1/21.02.2020 г. от директора на дирекция „Противодействие на измамите“ при ДФЗ, в която са описани подробно фактичката обстановка и констатираните нарушения.

Актът е издаден в предписаната от закона писмена форма и съдържа всички изискуеми реквизити по чл. 59, ал. 2 от АПК, включително подробни фактически и правни основания.

По приложението на материалния закон:

Административният орган е мотивирал отказа за плащане по заявката на жалбоподателя с няколко аргумента, развити подробно в решението в точки от 1 до 4.

По т. 1 са изложени доводи за нарушаване на условията на чл. 9, ал. 1 от Наредба № 20 и чл. 9, ал. 1, т. 12 от договор № 03/04/2/0/00347, сключен между жалбоподателя и ДФЗ за отпускане на БФП.

Съгласно нормата на чл. 9, ал. 1 от Наредба № 20 не се дава предимство, а даденото предимство се отнема, когато бъде установено, че кандидат за подпомагане или негови членове са създали изкуствено условията след 1 януари 2014 г., необходими за получаване на това предимство, в противоречие с целите на европейското право и българското законодателство в областта на селското стопанство. Същата е възпроизведена в текста на посочения договор /чл. 9, ал. 1, т. 12/. С оглед на това предмет на спор между страните е дали описаните в обстоятелствената част на оспорвания ИАА факти са основание да се приеме, че проектът на жалбоподателя привидно /изкуствено/ изпълнява изискванията за отпускане на помощта, разписани в Наредба № 20.

Изискванията към проектите за финансиране са уредени в чл. 17 и сл. от Наредба № 20. В чл. 13, ал. 2 е определен максимален размер на общите допустими разходи по подмярката за целия период на прилагане на ПРСР 2014 - 2020 г., включително при кандидатстване с интегриран проект за един кандидат, а именно в размер до левовата равностойност на 2 000 000 евро. Съгласно ал. 4 от с.з. „максималният размер на общите допустими разходи по подмярката за периода на прилагане на ПРСР 2014 - 2020 г. не може да надвишава размера, посочен в ал. 2 и 3, за кандидатите и/или бенефициентите по чл. 7, ал. 1, които помежду си са предприятия партньори и/или свързани предприятия по смисъла на Закона за малките и средните предприятия“. Нормата на чл. 4, ал. 5 от последния НА описва хипотезите на

свързани предприятия с наличието на някое от следните отношения:

1. едното предприятие притежава повече от половината от броя на гласовете в общото събрание на другото предприятие;
2. едното предприятие има право да назначава или освобождава повече от половината от членовете на изпълнителния, управителния или надзорния орган на другото предприятие;
3. едното предприятие има право да упражнява решаващо влияние върху другото предприятие по силата на договор, сключен между тях, или на клауза в неговия устав, учредителен договор или друг учредителен акт;
4. предприятие, което е акционер, съдружник или член в друго предприятие, контролира самостоятелно повече от половината от броя на гласовете в общото събрание на това предприятие по силата на споразумение с други акционери, съдружници или членове.

Предприятия партньори са предприятията, които не са свързани предприятия по смисъла на ал. 5 и между които съществува следното отношение: едно от предприятията притежава самостоятелно или заедно с едно или повече свързани предприятия от 25 до 50 на сто от капитала или от броя на гласовете в общото събрание на друго предприятие – чл. 4, ал. 3 от Наредба № 20.

В настоящия случай описаните в акта и съпътстващите го документи, съставени в резултат от проверката, данни за ползвана обща сграда, съответно съвпадение в лицето, с което са сключени договори за наем, съвпадение в някои от доставчиците и връзки между конкретно посочени физически лица не попадат в някоя от посочените хипотези на свързаност. Така например, обстоятелството, че двете дружества са ползвали някои общи доставчици за финансираното по договора оборудване и изготвяне на проект за кандидатстване за финансиране не е необичайно предвид това, че предметът на проектите им съвпада – съхранение и преработка на земеделска продукция /зеленчуци/. По отношение на установените връзки между физически лица, които участват в управлението на дружества доставчици на [фирма] и [фирма], също не са налице предпоставките да бъде направен извод, че е налице изкуствено създаване на условия за получаване на предимство. Липсват категорични мотиви за такъв извод – например близки роднински връзки, участие в едни и същи ЮЛ или в едни и същи проекти, съсобственост върху имущества или други правни връзки между цитираните в акта ФЛ и ЮЛ.

На следващо място, относно съвпадението в наемодателя на двете дружества, това е неизбежно предвид факта, че ползват обща сграда, в която не са обособени самостоятелни обекти по смисъла на ЗУТ. В тази връзка и не е основание за направените изводи от органа присъствието на представител на дружеството собственик на сградата и поземления имот по време на проверката на [фирма].

Не се излагат конкретни мотиви, обосновавали постановения отказ за плащане, във връзка с констатациите, касаещи договор за изкупуване на суровина /2100 т. моркови за стопанската 2016/2017 г./ от 03.11.2015 г., в който продавач е [фирма], а купувач – [фирма]. Не се спори между страните, че с Договор за покупко-продажба на търговско предприятие Акт №53, том III, рег. № 2276 от 14.04.2016 г., вписан в Службата по вписванията [населено място] с вх. рег. № 9511/28.04.2016 г., едноличен собственик на капитала и управител на дружеството правоприменик [фирма] става Д. С.. Констатирано е още че е сключен договор от 05.11.2015 г. за продажба на 2100 т. моркови през 2017 г., в който продавач е [фирма], а купувач [фирма], който по това време е наемодател на имота, върху който се осъществява инвестицията. Във връзка с тази продажба са установени постъпления от [фирма] на стойност 385 000 лв. на 31.12.2018 г. по ф-ра № 66 от 22.11.2018 г. Обстоятелството, че последното дружество е купувач на продукцията от моркови не е ясна индикация за изкуствено

създаване на условия за одобрение на проекта на жалбоподателя. Липсват данни относно предмета на дейност на същото, извършвало ли е такава през относимия период и реализирал ли е печалба от нея, в случай, че се правят препратки към евентуална симулативност на договора. В тази връзка, не се оборват твърденията на жалбоподателя, че [фирма] е най-големият изкупвач на чесън в района, която впоследствие се доставя от него на големи търговски вериги. Поради това настоящият състав намира в тази част мотивите на акта за необосновани.

По отношение на мястото на изпълнение на проекта се установи въз основа на ангажираната по делото съдебно-техническа експертиза, че макар жалбоподателят да ползва заедно с [фирма] процесната сграда в [населено място] чифлик, е налице известна самостоятелност на помещенията – клетки, като всяка от тях може да се ползва независимо от другите. Всяко от лицата е наело по S втора от тях. Ползваната от жалбоподателя част от имота – от помещенията и поземления имот, има самостоятелен вход, който се ползва само от него. Обособяването е изпълнено посредством телени пана в двора и палета в сградата, разделящи помещенията на две части. Жалбоподателят ползва самостоятелен водомер с отделна ВиК партида, а за отчитане само на консумираното от същия електричество е поставен междинен електромер. Видно е, съгласно представените писмени доказателства и констатациите на експертизата, включително снимков материал към заключението, че за изпълнение на проектите [фирма] и [фирма] са ползвали самостоятелни помещения, обособени за съхранение на селскостопанска продукция, които се намират в сграда в бившия стопански двор в землището на [населено място]. Няма разписана забрана нито в Наредба № 20, нито в друг нормативен акт, собственик да отдава отделни идеални части от недвижим имот на различни лица, дори и без да е налице относителна обособеност на помещенията. С още по-голямо основание това важи и в случай на самостоятелност на същите. Не е разписана и забрана различни кандидати по една и съща мярка за подпомагане на земеделски производители да ползват обща сграда, още повече че в случая тя е била с предназначение на плодохранилище към бившия стопански двор, т.е. има традиции да се ползва за съхранение на реколтата от земеделски производители в района.

В тази връзка следва да бъде съобразено наличието на дефиниция на правното понятие „изкуствено създадени условия“, дадена в §1, т. 12 от ДР на Наредбата - това е всяко установено условие по смисъла на чл. 60 от Регламент (ЕС) № 1306/2013. Цитираната норма регламентира, че „без да се засягат специфичните разпоредби, в секторното законодателство в областта на селското стопанство не се дава никакво предимство на физическо или юридическо лице, за които е установено, че условията, необходими за получаване на такива предимства, са създадени изкуствено, в противоречие с целите на това законодателство“.

С оглед Решение на СЕС от 12.09.2013 г., постановено по дело C-434/12, с предмет преюдициално запитване, съдът съобразява, че е прието в т. 1 от диспозитива, че член 4, параграф 8 от Регламент (ЕС) № 65/2011 на Комисията от 27 януари 2011 година за определяне на подробни правила за прилагане на Регламент (ЕО) № 1698/2005 на Съвета по отношение на прилагането на процедури за контрол, както и кръстосано спазване по отношение на мерките за подпомагане на развитието на селските райони, трябва да се тълкува в смисъл, че условията за прилагането му имат обективен и субективен елемент. Във връзка с обективния елемент запитващата юрисдикция трябва да разгледа обективните обстоятелства в конкретния случай, въз основа на които може да се направи извод, че целта, преследвана със схемата за подпомагане от Европейския земеделски фонд за развитие на селските райони (ЕЗФРСР), няма да може да бъде постигната. Във връзка със субективния елемент запитващата юрисдикция трябва да разгледа

обективните доказателства, които позволяват да се направи изводът, че с изкуственото създаване на необходимите условия за получаване на плащане въз основа на схемата за подпомагане от ЕЗФРСР кандидатът за това плащане е смятал единствено да получи облага в противоречие с целите на тази схема. В това отношение запитващата юрисдикция може да се обоснове не само с обстоятелства като правните, икономическите и/или личните връзки между лицата, участващи в сходните инвестиционни проекти, но и на улики, свидетелстващи за наличието на умишлена координация между тези лица.

Съгласно пар. 36 и 37 от посоченото решение на СЕС само по себе си обстоятелството, че проектите на кандидатите в поставения пред съда случай са фактически/географски свързани не позволява да се изключи, че представеният от кандидата проект ще допринесе за постигане на посочените в Регламент № 1698/2005 цели. В това отношение запитващата юрисдикция трябва да провери дали това желание за заобикаляне на ограниченията води до невъзможност за постигане на посочените в член 52, буква а), подточка ii) от Регламент № 1698/2005 цели.

С т. 2 от диспозитива на същото решение на СЕС е прието, че член 4, параграф 8 от Регламент № 65/2011 трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска да бъде отказано плащане по схемата за подпомагане от Европейския земеделски фонд за развитие на селските райони (ЕЗФРСР) единствено поради това че инвестиционен проект, който кандидатства за подпомагане по тази схема, е функционално несамостоятелен или че съществува правна свързаност между кандидатите за такова подпомагане, при това без да се вземат предвид другите обективни елементи по конкретния случай.

От диспозитива на визираното решение на СЕС е видно, че не се допуска да бъде отказано плащане по схемата за подпомагане на ЕЗФРСР единствено поради това, че инвестиционния проект, който кандидатства за подпомагане по тази схема, е функционално несамостоятелен или че съществува правна свързаност между кандидатите за такова подпомагане, при това без да се вземат предвид другите обективни елементи на конкретния случай.

В случая безспорно е налице географско съвпадение в проектите на двете лица, за които органът се опитва да обоснове извод, че са свързани. Проектите им обаче имат необходимата самостоятелност и не може да се приеме, че са функционално свързани. От друга страна, липсва и такава връзка между юридически лица – доставчици или представляващите ги физически лица, която да води до категоричен извод за координирани действия между тях единствено с цел да се получи БФП при заобикаляне на закона. Не се установи по делото такава лична /роднинска/ или правна връзка, изразяваща се например в общо участие в дружества или други проекти на [фирма] и [фирма]. На следващо място, следва да бъде доказан и обективният елемент от фактическия състав, а именно невъзможност да бъде постигната целта на финансирането. С оглед на това съдът съобразява мотивите на административния орган по следващите точки от оспорваното решение.

По т. 2 от решението са изложени твърдения на ответника за неизпълнение на договора за отпускане на БФП. В тази връзка настоящият съдебен състав намира следното:

На първо място, съгласно мотивите на оспорвания административен акт е изразено съмнение, че проектът е изпълнен чрез закупуване на машини и съоръжения втора употреба. В тази връзка е посочено, че „линията за чесън“ е нефункционираща, както и че части и детайли на машините, съставлящи линията, са рециклирани - потъмняла неръждаема стомана, ръжда по болтове и свързки, боя по табели на двигатели, счупени и с надрасквания елементи и корпуси, перфо-лента за етикетирание на дата на производство и срок на годност от 2017-2018 г., сушилни с набит прах и нарушена цялост на изолацията на въздуховодите и др. По отношение на други активи, за които

е одобрен за финансиране проектът на жалбоподателя, е констатирано при проверката на място, че в части „Хладилно оборудване“ и „Инсталация за контролирана атмосфера за чесън и овлажнители активите са неработещи, голяма част от тях не са монтирани, други не са довършени и свързани в единна система, трети /компютърна система, температурни сонди и др./, които би трябвало да се намират в транспортни сандъци не са открити: линията за преработка на моркови не е фиксирана трайно с болтове върху циментовата замазка. Към контролния лист е представена декларация, съгласно която линията ще започне да функционира в края на месец септември 2019 г.

Съгласно чл. 31, ал. 1, т. 1 финансова помощ не се предоставя за разходи за закупуване на оборудване, машини и съоръжения втора употреба. Следователно, изпълнението на проекта чрез закупуване на машини, които не са нови, е нарушение и представлява основание по чл. 49, ал. 1, т. 2 и т. 5 от Наредба № 20 за отказ за плащане на БФП.

За установяване на това обстоятелство, както беше посочено по-горе, е изготвена съдебно техническа експертиза, която да установи какво е състоянието на машините и съоръженията на мястото на изпълнение на проекта. Вещото лице е категорично, че същите са в добро състояние, с външни белези от употреба, най-вече ръжда, което се дължи на климатичните условия, в които се намират – при външни атмосферни условия, характеризиращи се с висока влажност на въздуха, което е ускорило процеса на амортизация на метала, от който са изработени. Според експертът обаче това не влияе на техническите им възможности. Макар да е основателно, възражението на ответника, че експертизата дава оценка на активите към настоящия момент /на извършване на оглед от вещото лице/, то при положение, че такава не е направена в хода на административното производство, не могат да бъдат оборени констатациите на независим експерт с необходимата квалификация, че наличните в обекта на жалбоподателя съоръжения не са втора употреба. Това е така, тъй като, на първо място, липсва конкретика с точно описание на установените дефекти за всяка от машините/съоръженията, така че да бъде изследвана в настоящото производство, и на следващо място, по причина, че няма данни служителите на ДФЗ, извършили проверката на място, да притежават необходимата професионална квалификация, за да оценят какво е било към онзи момент състоянието им, като наред с това не са ангажирани доказателства, с които да бъдат подкрепени констатациите им. Постановеният с оспорвания акт отказ за плащане поради утежняващият си характер за адресата не може да почива на предположения, а следва да бъдат надлежно доказани основанията за този извод.

По т. 3 от решението във връзка с твърденията за липсващи и нефункциониращи машини е направен извод от административния орган, че е нарушен чл. 53, ал. 1, т. 1 от Наредба № 20 от 27.10.2015 г. /в ред. ДВ. бр.84 от 30 Октомври 2015г., изм. с ДВ, бр. 102 от 2017 г., в сила от 22.12.2017 г./, понастоящем чл. 54, ал. 1, т. 1 от с.з., съгласно който „в сроковете по чл. 52, ал. 1 бенефициентът е длъжен да използва подпомаганите активи и изпълнява подпомаганите дейности съгласно определеното им с бизнес плана предназначение и капацитет“. Посочено е, че задължение на ползвателя по договор № 03/04/2/0/00347, съгласно чл. 6. ал. 3, т. 2 и чл. 9, ал. 1, т. 5, е да извърши изцяло инвестицията и да използва подпомаганите активи съгласно предназначението и условията, посочени в одобрения проект.

В тази връзка се установи по делото съгласно приетата съдебно-техническа експертиза на машини и съоръжения, че същите са доставени, монтирани и функционират, като са тествани на случаен принцип. Видно от заключението на съдебно-агрономическата експертиза, по време на извършената проверка на място от експерти от ДФЗ, състояла се в периода 20.05.2019 г. – 31.05.2021 г., не са

провеждани дейности по засаждане или прибиране на реколтата от моркови и чесън, за които е отпуснато финансиране на жалбоподателя, с оглед особеностите и естествения цикъл за извършването на тези дейности за посочените култури. Поради това е логично при липса на подлежащи на преработване и съхранение суровини машините да не са в работен режим. Следва да бъде отбелязано, че същото се отнася и за времето на посещение за оглед от вещото лице – машинен инженер, състояло се на 17.05.2021 г.

Наред с това, се установи, че за 2019 г. и 2020 г. жалбоподателят е отчетел активи по аналитична партида 14.1 „Чесън реколта 2018 - 2019 г.“ и по аналитична партида 15.1 „Моркови реколта 2018 - 2019 г.“. По счетоводна сметка 303 „Продукция“ за периода м. 01. 01. 2019 - 31. 12. 2019 г. са заприходени като активи по аналитична партида 18.1 „Чесън реколта 2019 - 2020 г.“ и по аналитична партида 21.1 „Произведен чесън реколта 2019 - 2020 г.“. Освен това за финансовата 2019 г. и 2020 г. са отразени продажби на стоки собствено производство на чесън и моркови, за което са издадени фактури, които са отразени в дневниците за продажби на дружеството за съответния данъчен период. За извършваната дейност жалбоподателят е получил Удостоверение за регистрация на обект за производство на храни № 101/2684 от 25.01.2019, от което е видно, че обектът произвежда храни от групи „И“, „К“, и „С“ и присъства в Регистъра на обектите за производство на храни и за търговия с храни на БАБХ с № 03020029. Следователно, по одобрения за финансиране проект жалбоподателят е изпълнил разпоредбата на чл. 54, ал. 1, т. 1 от Наредба № 20 да използва подпомаганите активи и изпълнява подпомаганите дейности съгласно определеното им с бизнес плана предназначение и капацитет, а освен това е изпълнена целта на мярката за подпомагане, а именно на цялостната дейност, икономическата ефективност и конкурентоспособността на предприятия от хранително-преработвателната промишленост – чл. 2 от Наредба № 20.

С оглед на изложеното настоящият съдебен състав намира, че не се установяват предпоставките, както обективни, така и субективни, за прилагане на чл. 9, ал. 1 от Наредба № 20, вр. с пар. 1, т. 12 от ДР на Наредба № 20 съгласно изложеното в мотивите на оспорваното решение, т.е. не се установява фактическият състав на изкуствено създаване на условия, които да обосноват отказ за изплащане на помощта по одобрения проект на [фирма].

Поради всичко гореизложено не се установяват съгласно представените по делото писмени доказателства – административната преписка и събраните в настоящото съдебно производство, включително заключенията на назначените експертизи, основанията за отказ за окончателно плащане по заявка ИД 03/04/2/0/00347/3/01 по Договор № 03/04/2/0/00347 от 01.02.2017 г. за отпускане на БФП на „Б. В.“ в размер на 2 932 240,75 лева. Изложените в оспорвания акт обстоятелства не съвпадат с основанията за това, разписани в чл. 49, ал. 1 от Наредба № 20.

Анализът на цитираната от ответника съдебна практика не води до обратния извод, на първо място, поради липсата на съвпадение в относимите правни норми. Така например, предмет на Решение № 119 от 06.01.2021 г. по адм. дело № 6169/2020 на ВАС е отказ да бъде финансиран процесния проект на етап отпускане на финансовата помощ и сключване на договор с ДФЗ, а не на етап изплащане на помощта, като освен това основанийето за това не съвпада с посоченото от административния орган в настоящия случай – изкуствено създадени условия за получаване на предимство и неизпълнение на договора за отпускане на помощта. В цитираното решение № 4928 от 19.04.2021 г. по адм. дело № 719/2020 г. В. съд изрично е посочил, че „действително само от факта на идентичност на обекта на касатора с други съседни къщи за гости, използването на едни и същи проектант, финансови институции, поръчители и други, не следва автоматично извод за

функционална несамостоятелност на проекта и изкуствено създаване на условия, необходими за получаване на помощта“, а в конкретния случай липсва свързаност с ВиК и електрическата мрежа, които са абсолютно задължителни условия за изпълнение на проекта за къща за гости, налице са и други обстоятелства като разделяне на обекта на пет по-малки и продажбата им непосредствено преди кандидатстване за получаване на БФП, които са индигия за координирани действия, които целят да създадат изкуствено условия за получаване на помощта.

Поради изложеното настоящият съдебен състав намира, че Решение № 03/04/2/0/00347/04/01 на изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие“, с което е постановен пълен отказ за изплащане на безвъзмездна финансова помощ на жалбоподателя, заявена със заявка за окончателно плащане ИД 03/04/2/0/00347/3/01 по Договор № 03/04/2/0/00347 от 01.02.2017 г., в размер на 2 932 240,75 лева, по Подмярка 4.2. „Инвестиции в преработка/маркетинг на селскостопански продукти“ от мярка 4. „Инвестиции в материални активи“ по Програма за развитие на селските райони 2014 – 2020, е незаконосъобразно като постановено в нарушение на материалния закон и следва да бъде отменено. След отмяната му преписката следва да бъде изпратена на административния орган за ново произнасяне съобразно с указанията по тълкуването и прилагането на закона, дадени в мотивите на настоящото решение. На основание чл. 173, ал. 2, във вр. с чл. 174 от АПК и с оглед искането на жалбоподателя, обективизирано в петитума на писмените бележки, Съдът определя 14-дневен срок от влизане в сила на настоящото решение за произнасяне на административния орган съобразно с него.

По разноските в производството:

При този изход на делото на основание чл. 143, ал. 1 от АПК ответникът следва да заплати на жалбоподателя направените по делото разноски съгласно представения списък по чл. 80 от ГПК, както следва: държавна такса в размер на 50 лв., депозити за 4 броя експертизи – 2000 лв., адвокатско възнаграждение съгласно представена фактура и извлечения от банкова сметка/платежно нареждане – 28 800 лв., или общо разноски в размер на 30 850 лв.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал.2 от АПК, Административен съд София – град, III отделение, 70 състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК], Решение № 03/04/2/0/00347/04/01 на изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие“, с което е постановен пълен отказ за изплащане на безвъзмездна финансова помощ в размер на 2 932 240,75 лева по заявка за окончателно плащане ИД 03/04/2/0/00347/3/01 по Договор № 03/04/2/0/00347 от 01.02.2017 г. по Подмярка 4.2. „Инвестиции в преработка/маркетинг на селскостопански продукти“ от мярка 4. „Инвестиции в материални активи“ по Програма за развитие на селските райони 2014 – 2020.

ИЗПРАЩА ПРЕПИСКАТА на изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие“ за ново произнасяне съобразно с дадените с мотивите на настоящото решение указания по тълкуването и прилагането на закона, в **14-дневен срок** от съобщението за влизането му в сила.

ОСЪЖДА Държавен фонд „Земеделие“ да заплати на [фирма], ЕИК[ЕИК], разноски по делото в размер на 30 850,00 /тридесет хиляди осемстотин и петдесет/ лева.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: